

[Tyroll]

munernes økonomi i regnskabsåret 1980« til samtlige kommunalbestyrelser, amtsråd og tilsynsråd. Medfølgende udsendtes en fællesskrivelse fra regeringen og de kommunale organisationer, som indeholder resultatet af forhandlingerne mellem regeringen og kommunerne. I fællesskrivelsen står der bl. a.:

»Der har under forhandlingerne været lagt stor vægt på, at der i forbindelse med begrænsninger af de kommunale udgifter ikke påføres kommunerne merudgifter som følge af myndighedskrav fra overliggende niveauer, og at der søges gennemført lempelser i myndighedskrav, herunder standard- og normkrav, som retter sig mod kommunernes virksomhed.

I den forbindelse kan det være nødvendigt at ændre bestående love for herigennem at øge kommunernes og amtskommunernes mulighed for i større udstrækning at styre udgiftsudviklingen«.

Formuleringen i denne fællesskrivelse kunne altså tyde på, at man bl. a. påtænker at slække på minimumskravene til indretningen af daginstitutionerne, som de fremgår af vejledningen fra 27. marts 1973:

»Som betingelse for opnåelse af statsrefusion til renter og afdrag – ud over de krav, der stilles i medfør af anden lovgivning – skal følgende bygningsmæssige krav være opfyldt:

1) Grupperum i vuggestuer samt grupperum for småbørn (grupper af 2-årige) i børnehaver skal have mindst 3 kvadratmeter frit areal pr. barn.

2) Grupperum i børnehaver, legestuer, fritidshjem samt aldersintegrerede daginstitutioner skal have mindst 2 kvadratmeter frit gulvareal pr. barn.

3) Til de ovennævnte institutioner samt til fritidsklubber skal der endvidere – bortset fra institutioner, der udelukkende fungerer som ungdomsklub – indrettes legeplads i umiddelbar nærhed. Det egentlige samlede legepladsareal pr. barn bør ikke være under 10 kvadratmeter.«

Besvarelse (18/9 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter bistandsloven er beslutningen om pladsantallet i daginstitutionerne lagt ud til kommunalbestyrelsen. Hvis det drejer sig om selvejende institutioner, fastlægges antallet

ved forhandlingerne mellem kommunalbestyrelsen og institutionens bestyrelse i forbindelse med indgåelse af overenskomst.

Der findes i bistandslovens § 70 hjemmel til at fastsætte retningslinjer for planer for oprettelse eller ændring af daginstitutioner, herunder f. eks. krav med hensyn til arealet pr. barn.

Herom er der ikke siden bistandslovens ikrafttræden udsendt regler, men man har henvist til, at socialstyrelsens vejledning af 27. marts 1973 om indretning af daginstitutioner kan betragtes som vejledende.

Der er imidlertid i socialstyrelsen for nylig nedsat en arbejdsgruppe, der skal udarbejde udkast til nye retningslinjer for indretning af daginstitutioner.

Spørgsmålet om dispensation fra standard- og normkrav i medfør af den sociale lovgivning kan således ikke opstå på nuværende tidspunkt.

Til *indenrigsministeren (12/9 79)* af:

Bent Olsen (CD):

»Vil ministeren medvirke til, at de kommuner, der har etableret en effektivt virkende tandplejeordning for skoleelever, fritages for at etablere specielle skoletandplejeklinikker?«

(Spm. nr. 1503).

Begrundelse.

Der findes flere kommuner, der har en tilfredsstillende tandplejeordning:

Eksempel: Christiansfeld kommune, Sønderjyllands amt.

98,7 pct. af skolebørnene i Christiansfeld benytter sig af den kommunale tandplejeordning. 1.101 børn er berettiget til tandplejen, og 1.087 børn – eller rettere deres forældre – benytter sig af muligheden.

Tallene stammer fra en statistik vedrørende ansøgninger om dispensation for ikke at bygge en børnetandklinik.

Christiansfeld kommune har overenskomst med 46 tandlæger i Christiansfeld, Haderslev og Kolding.

I gennemsnit har det kostet kommunen 805 kr. at behandle hver skoleelev. Kommunen har dog haft en større udgift til sin tandpleje, idet kommunen af egen fri vilje har taget børn helt fra 3 års alderen og unge un-